

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 36/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť E. J., bytom Izrael, Z. K., Canada., a Š. B., USA, zastúpených advokátom JUDr. J. M., V. Š., vo veci určenia vlastníctva nehnuteľnosti a určenia rozsahu dedičstva s prísl., zrušenia rozsudku Okresného súdu v Humennom z 3. marca 2000 č. k. 8 C 357/99-67 a Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2000 č. k. 1 Co 266/00-106, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. J., Z. K. a Š. B. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2003 doručená sťažnosť E. J., bytom I., Z. K., C. a Š. B. USA, zastúpených advokátom JUDr. J. M., V. Š., proti žalovanému J. B., bytom H., o určenie, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľnosti, a určenie rozsahu dedičstva a prísl. Sťažovatelia sa dožadujú určenia vlastníctva“ dom č. p. 425, mlyn s dvorom bez výmery ako plocha mpč. 82/1 existuje v pozn. zápisnici č. 425 k. ú. Humenné“, ktorý bol zapísaný Š. A. R. a jeho manželke T. rod. H.. Uvádzajú, že sú oprávnenými dedičmi v prvej skupine po vyššie uvedených zomrelých, a nie J. B., M. B. a K. S., rod. B., ktorým na základe dohody

o vydaní vecí R VI 10/91 z 11. marca 1992 Mlyny a cestovinárne, š. p., Piešťany vydali hnutelné veci a nehnuteľnosti podľa § 19 zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Humennom a dokladu o dedičstve po poručiteľke P. B. č. D 594/91.

Vyššie uvedená vec bola predmetom konania o vydanie hnutelných a nehnuteľných vecí vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8 C 357/99, ktorý 3. marca 2000 rozhodol, že žalovaný (J. B.) nie je vlastníkom parcely č. KN 1407 a na tejto parcele postaveného mlyna č. s. 1642 zapísaných na LV č. 4927 kat. územie Humenné, a v ďalšej časti bola žaloba zamietnutá, ďalej odvolacieho konania na Krajskom súde v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 266/00, v ktorom 20. novembra 2000 bol potvrdený prvostupňový rozsudok v zamietajúcej časti a v prevyšujúcej bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Tento (súd prvého stupňa) vo veci rozhodol 14. mája 2001 rozsudkom č. k. 8 C 357/99-120, ktorým žalobu zamietol. Krajský súd tento rozsudok potvrdil svojím rozhodnutím z 19. decembra 2001 č. k. 1 Co 357/01-151.

Sťažovatelia sa domáhajú zrušenia rozsudkov Okresného súdu v Humennom z 3. marca 2000 č. k. 8 C 357/99-67 a Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2000 č. k. 1 Co 266/00-106, ako aj vyslovenia právneho názoru, že Ján Burza nadobudol nehnuteľný a hnutelný majetok v rozpore so zákonom, a preto sa má Okresnému súde v Humennom nariadiť, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva a slobody“), ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Každú sťažnosť ústavný súd predbežne prerokuje a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľov a zistil, že nespĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde (nie je jasné, proti komu návrh smeruje, ktoré základné práva a slobody mali byť podľa tvrdenia sťažovateľov porušené). Okrem toho sťažnosť smeruje proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť v roku 2000, resp. 2001, a teda nebola dodržaná lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Navyše, sťažovatelia sa domáhajú takeého rozhodnutia, na ktoré ústavný súd nie je oprávnený. Do právomoci ústavného súdu nepatrí rozhodovať v merite veci o tom, či niekto nadobudol vlastníctvo v súlade alebo v rozpore so zákonom a aby súdu prikázal vo veci znovu konať a rozhodnúť z dôvodu nesprávneho rozhodnutia. Takéto návrhy idú nad rámec právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 a 2 ústavy.

Na základe vyššie uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003